

ת"פ (חיפה) 70717-07-24 - מדינת ישראל נ' מוחמד כעבייה

ת"פ (חיפה) 70717-07-24 - מדינת ישראל נ' מוחמד כעבייה שלום חיפה

ת"פ (חיפה) 70717-07-24

מדינת ישראל

נגד

מוחמד כעבייה (עציר)

בית משפט השלום בחיפה

[14.11.2024]

כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב

גזר דין

הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן (במ/1), והורשע בביצוע עבירה של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו בניגוד לסעיף 275 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), נהיגה פוחזת ברכב בניגוד לסעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, נהיגה ברכב ללא ביטוח בניגוד לסעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תשל"ל 1970, התנהגות הגורמת נזק בניגוד לתקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה תשכ"א 1961, רישיון הנהיגה פקע מעל שנתיים בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 (להלן: "פקודת התעבורה"), ונהיגה בזמן פסילה (פסילת בימ"ש) בניגוד לסעיף 67 לפקודת התעבורה.

עובדות כתב האישום המתוקן:

ביום 12.5.24, נגזר דינו של הנאשם, בנוכחותו, בבית המשפט השלום לתעבורה בעכו, על ידי כבוד השופטת אסתר טפטה גרדי במסגרת תת"ע 7877-05-21 (להלן: "גזר הדין").

במעמד גזר הדין, נפסל הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 27 חודשים.

הנאשם הגיש ערעור על גזר הדין הנ"ל, אשר התקבל חלקית, וביום 14.07.24 ניתנה החלטה בנוכחות הנאשם, בבית המשפט השלום לתעבורה בעכו, על ידי כבוד השופטת אסתר טפטה גרדי לפיה הפסילה הנ"ל תחל באותו יום, ואף הונפק אישור הפקדה לאור הצהרת הנאשם בפני בית המשפט בדיון.

במועד הרלוונטי לכתב האישום, מילאו השוטרים רס"ב מריאן לאה ורס"ב כיתאם סביתי את תפקידם כדין (להלן: "השוטרים").

ביום 22.07.24 בשעה 08:20 או בסמוך לכך, ביצעו השוטרים פעילות משטרתית בצומת לב המפרץ, כביש 75 לכיוון מזרח (להלן: "המקום"). במעמד זה, הבחינו השוטרים בנאשם כשהוא נוהג במונית הרשומה על שמו מסוג אופל (להלן: "הרכב"), כאשר ברכב ישב עוד נוסע בכיסא ליד הנאשם אשר זהותו ידועה למאשימה (להלן: "הנוסע").

בהמשך לנסיבות המתוארות לעיל, ניגשו השוטרים אל הרכב והשוטר מריאן צעק לנאשם "עצור משטרה", אך הנאשם לא ציית להוראת השוטרים, ומיד החל בנסיעה פרועה ומהירה לאחור, וביצע פניה חדה ימינה. בשלב זה, הנוסע ירד מהרכב כשהדלת של הנוסע נשארה פתוחה והנאשם המשיך בנסיעה אחורנית ופגע ברכב פרטי מסוג אאודי, שחנה בצד ימין בחניה מסודרת ללא בעלים.

במעמד זה החלו השוטרים לנסוע אחר רכבו של הנאשם כשהאורות הכחולים של הניידת מופעלים, וכורזים לנאשם לעצור.

עם הגעת השוטרים עד לרכבו של הנאשם, הנאשם שוב ברח מהשוטרים והחל בנסיעה קדימה, עלה על המדרכה ועקף את הניידת מצד ימין. הנאשם המשיך במנוסתו במהירות בלתי סבירה ונסע ישר לכביש 4 דרום נגד כיוון התנועה ועבר את הצומת ברמזור אדום, תוך כדי סיכון רכבים אשר נסעו בכביש וגרם להם לסטות ולבלום, והמשיך בנסיעה עד שביצע פניית פרסה בכביש 4 לכיוון צפון. בהמשך, פנה הנאשם ימינה לרחוב קורנס ומיד פנה הנאשם שוב ימינה לרחוב מרקוני לכיוון דרום והמשיך בנסיעה עד שפנה שוב כשכל אותה העת דלת הנוסע הייתה פתוחה והשוטרים הנוסעים בניידת מפעילים אמצעים ומורים לו לעצור את הרכב. רק בהגיעו לצומת עם כביש 75 הנאשם פנה ימינה ועצר את רכבו.

רישיון הנהיגה של הנאשם פקע בתאריך 2.1.20.

תסקיר שירות המבחן:

בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר שירות המבחן.

מהתסקיר עולה, כי הנאשם בן 48, ולחובתו 53 הרשעות קודמות בעבירות תעבורה. בעבר הנאשם שולב במסגרת שירות המבחן בקבוצה פסיכו חינוכית בשיתוף עמותת "אור ירוק" למניעת רצידיביזם בעבירות תעבורה ומניעת פגיעה עתידית והשלים את תקופת הטיפול. יחד עם זאת, רק לאחרונה הורשע הנאשם בגין עבירה דומה, והוטל עליו עונש מאסר לריצוי בעבודת שירות. מהתסקיר עולה כי הנאשם נטל אחריות חלקית בלבד על מעשיו. עוד עולה מתסקיר שירות המבחן, כי על אף שהנאשם מבין את ההשלכות הכרוכות בביצוע העבירות, הוא פועל מתוך בחירה ובמודע, כאשר סנקציות עונשיות לא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע עבירות תעבורה. כמו כן, שירות המבחן התרשם כי הנאשם התקשה להסתייע בהליך טיפולי בו שולב במסגרת שירות המבחן. שירות המבחן התרשם כי לנאשם קושי בוויסות דחפיו ונטייה לפעול באופן אימפולסיבי וללא שיקול דעת, אך יחד עם זאת, ההליך הנוכחי ובייחוד מעצרו הביאו לטלטלה בחייו של הנאשם ומהווים גורם הרתעתי ראשוני.

שירות המבחן התרשם כי ישנו סיכון להישנות עבירות דומות בעתיד.

בהתאם לתסקיר, הנאשם ביטא בפני שירות המבחן נכונות לשילוב בהליך טיפולי, תוך שהוא מתייחס לקשייו לעמוד בגבולות. יחד עם זאת, בשיחה עמו בלט הפער בין התייחסותו המילולית למעשיו, הודאתו הפורמאלית החלקית בעובדות כתב האישום המתוקן, לבין התייחסותו השולית והמצמצמת מחומרת העבירות. כמו כן, שירות המבחן התרשם כי על אף הטיפול בו שולב הנאשם במסגרת שירות המבחן בעבר, הוא שב ומבצע עבירות תעבורה, וזאת על רקע מאפייני אישיותו, המעידים על קושי ביכולתו להפיק תועלת מהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן. על כן, שירות המבחן לא ראה מקום לבוא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם והמליץ על ענישה מוחשית אשר תחבר את הנאשם למעשיו והשלכותיהם.

ראיות לעונש:

המאשימה הגישה כתב אישום, גזר דין והכרעת דין שניתנו במסגרת ת"פ 7578-05-21 (טע/2), שם הוטל על הנאשם, בין היתר, מאסר על תנאי בן 10 חודשים שהוא בר הפעלה בתיק שבפניי. כמו כן הגישה המאשימה פסק דין שניתן בערעור אותו הגיש הנאשם (במ/2). במסגרת הערעור בית המשפט המחוזי התערב ברכיב מאסר בפועל בלבד.

בנוסף, הגישה המאשימה גיליון הרשעות קודמות של הנאשם (טע/3) הכולל הרשעה אחת בגין עבירת איומים, וגיליון הרשעות תעבורתיות של הנאשם (טע/4) הכולל 53 הרשעות קודמות ובין היתר 2 הרשעות בגין 3 אירועים של נהיגה בזמן פסילה, האחרונה מלפני מספר חודשים בלבד. טענות הצדדים לעונש:

המאשימה טענה בטיעוניה בכתב (טע/1) ובעל פה, כי יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד בגין כלל העבירות בהן הורשע הנאשם. באשר לערכים המוגנים שנפגעו מביצוע עבירות תעבורה, לרבות עבירה של נהיגה פוחזת ברכב, נטען כי נפגעו ערכים שעניינם ביטחונם ושלומו של משתמשי הדרך. המאשימה טענה כי הנאשם נהג במונית, שהוא רכב ציבורי, כשהוא פסול מנהיגה וסיכן חיי אדם, לרבות סיכון עצמי. עוד נטען, כי הנאשם פגע בערכים של שלטון החוק כשהוא הוא אינו מכבד את החלטות בית המשפט.

באשר לעבירה של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, נטען כי במעשיו הנאשם פגע בערכים מוגנים של שמירה על הסדר הציבורי, עיקרון שלטון החוק ועל תפקודם התקין של העוסקים במלאכת אכיפת החוק. ב"כ המאשימה הפנתה למדיניות הענישה הנוהגת, וביקשה לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 18 ל- 24 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלוות.

באשר לעונשו של הנאשם, בתוך מתחם העונש ההולם, ב"כ המאשימה ביקשה להשית על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת מאסר על תנאי שהוטל על הנאשם בתיקו הקודם במצטבר. עוד ביקשה המאשימה לפסול את הנאשם מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 10 שנים מכוח סעיף 40א לפקודת התעבורה, להפעיל פסילה על תנאי בת 10 חודשים שהוטלה על הנאשם בתיקו הקודם, וזאת במצטבר. כמו כן, עתרה המאשימה, להפעיל התחייבות כספית בסך 5,000 ₪ ולהטיל על הנאשם בנוסף עונש של פסילה על תנאי ארוך ומרתיע והתחייבות כספית להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע.

כמו כן עתרה המאשימה לחלט את המונית בה בוצעו העבירות.

ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם בנסיבות תיק זה נע בין 6 ל- 12 חודשי מאסר בפועל לצד פסילה משמעותית.

ב"כ הנאשם עתר כי על אף הוראות סעיף 40א לפקודת התעבורה יש להימנע מהשתתפות בפועל למשך 10 שנים, ולהסתפק בפסילה קצרה יותר, על מנת לאפשר לנאשם לאחר ריצוי העונש לשוב לעבודתו כנהג מונית. לטענת ב"כ הנאשם, מתחם העונש ההולם של פסילה במקרה של נהיגה בזמן פסילה נע בין שנה למספר שנים. ב"כ הנאשם הדגיש כי האירוע הסתיים ללא נפגעים וללא תאונת דרכים שזהו נתון רלוונטי לקביעת מתחם הענישה.

באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, ב"כ הנאשם הדגיש את הודאתו של הנאשם במסגרת דיון מוקד, נטילת האחריות על מעשיו והבעת חרטה. כמו כן, ב"כ הנאשם הדגיש את האמור בתסקיר שירות המבחן לפי המעצר הנוכחי טלטל את חייו של הנאשם והוא מהווה גורם הרתעתי עבורו. עוד הדגיש ב"כ הנאשם את רצון הנאשם לעבור טיפול.

עוד נטען, כי הנאשם שוהה בתנאי מעצר מזה מספר חודשים, ועונש שהוטל עליו בתיק הקודם בעבודות שירות הופקע והוא החל לרצות אותו מאחורי סורג ובריח. על כן, ביקש ב"כ הנאשם להפעיל את המאסר על תנאי מתיקו הקודם של הנאשם בחופף לעונש שיוטל בתיק זה, ולו באופן חלקי, ולהטיל עונש פסילה בפועל לתקופה שתאפשר בעתיד לנאשם לשוב לעבוד כנהג מונית.

ב"כ הנאשם התנגד לחילוט המונית וטען כי מצבו הכלכלי של הנאשם בכי רע, כאשר חילוט המונית יפגע עוד יותר במצבו הכלכלי.

הנאשם:

הביע חרטה על מעשיו.

דיון והכרעה:

אומנם הנאשם הורשע בביצוע מספר עבירות, הן תעבורתיות והן פליליות, אך כלל העבירות בוצעו על ידי הנאשם במהלך אירוע אחד ובסמיכות זמנים, ובהתאם למתחם "הקשר ההדוק" יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד בגין כלל העבירות בהן הורשע הנאשם.

בית המשפט קובע את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון ההלימה, שבנישומו על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מ"י (5.8.13)).

הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו מביצוע העבירות על ידי הנאשם הם מגוונים. מביצוע עבירות תעבורה, אשר המרכזיות בהן נהיגה בזמן פסילה ונהיגה פוחזת ברכב שיש בה לסכן חיי אדם - הערכים המרכזיים שנפגעו הן שלום ובטיחותם של משתמשי הדרך, אותם העמיד הנאשם בסיכון של ממש. בנוסף, מביצוע עבירה של הפרעה לשוטר, נפגעו ערכים של שמירה על שלטון החוק והסדר הציבורי, ונפגעה יכולת השוטרים לבצע את מלאכתם כחוק.

יפים לענייננו דברים שנאמרו ברע"פ 2516/23 פלוני נ' מדינת ישראל (11.4.2023):

"שורות רבות נכתבו על אודות החומרה המגולמת בעבירת נהיגה בזמן פסילה - עבירה המסכנת את שלום הציבור כולו; תוך ביטוי זלזול מופגן בהוראות בית המשפט. ברי כי, לא זו בלבד שמדובר בעבירה חמורה המחייבת כשלעצמה ענישה ביד קשה על מנת להעביר מסר מרתיע, אלא שנסיבות ביצוע העבירה במקרה הקונקרטי חמורות ביותר - והמבקש הוכיח כי לא ניתן להרחיקו מן הכביש אלא באמצעות ענישה הולמת ומרתיעה כפי שקבע בית המשפט המחוזי".

נסיבות ביצוע העבירות:

הנאשם נהג במונית - רכב ציבורי, כאשר רישיונו פקע עוד בשנת 2020 ובזמן שהוא פסול מלנהוג ברכב.

הנאשם, תוך התעלמות מוחלטת מגזר הדין שניתן בעניינו, זמן קצר קודם לכן, המשיך להסיע נוסעים במונית תוך התעלמות מפסילה בפועל שהוטלה עליו וסיכן לא רק את עצמו, אלא גם את הנוסע אותו הסיע.

הנאשם הוסיף חטא על פשע, ועת שהתבקש לעצור על ידי שוטרים החל במנוסה במהלכה הוא אפשר לנוסע של המונית לצאת מהרכב, ואז המשיך בנסיעה פרועה כשדלת הרכב פתוחה. הנאשם נסע לאחור ופגע ברכב שחנה בחניה, ולאחר מכן המשיך בהימלטות מהשוטרים, תוך שהוא עולה על מדרכה, עובר צומת באור אדום וגורם לרכבים אחרים לסטות ולבלום. ברחבי העיר התנהל מרדף של ממש כשהנאשם מסכן את חיי משתמשי הדרך עד שעצר לבסוף.

העבירה של נהיגה בזמן פסילה לא בוצעה באופן ספונטני, אלא הנאשם המשיך לעבוד כנהג מונית ולהסיע נוסעים על אף שרישיונו נפסל. באשר לעבירה של נהיגה פוחזת, גם אם החלה באופן ספונטני, נוכח פניית השוטרים אל הנאשם, הרי שהנאשם המשיך בהימלטות דקות ארוכות, תוך סיכון משתמשי הדרך, כאשר הוא יכול היה בכל שלב להפסיק את ביצוע העבירה, אך בחר שלא לעשות כן עד שנעצר לבסוף בסמוך לכביש מהיר.

כתוצאה ממעשי הנאשם, נגרם נזק לרכב אאודי בו פגע הנאשם במהלך המנוסה מהשוטרים. בנוסף, לא ניתן להתעלם מהנזק הפוטנציאלי שיכול היה להיגרם ממעשי הנאשם, כאשר נהיגה פרועה של הנאשם הייתה יכולה לגרום לפגיעות חמורות בגוף ואף לקפח חיי אדם, במיוחד עת שחצה הנאשם צומת באור אדום. בשנים לב לנסיבות ביצוע העבירות כפי שהן פורטו לעיל מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא גבוהה. מדיניות הענישה הנוהגת:

· ברע"פ 2516/23 פלוני נ' מדינת ישראל (11.4.23), המבקש הורשע בשימוש ברכב שנאסר לשימוש, נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע, נהיגה ברכב ללא ביטוח ונהיגה בזמן פסילה. יש להדגיש כי זו הייתה הפעם הרביעית שהמבקש נהג בזמן פסילה. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם לעבירה של נהיגה בזמן פסילה בפעם הרביעית נע בין 7 ל- 20 חודשי מאסר בפועל. על המבקש הוטל עונש של 9 חודשי מאסר בפועל והופעלו מאסרים על תנאי שהיו תלויים ועומדים נגדו באופן שחלק הופעל בחופף וחלק במצטבר, כך שעל הנאשם נגזר עונש כולל של 14 חודשי מאסר בפועל, פסילה למשך 36 חודשים ועונשי מאסר ופסילה על תנאי. המבקש והמשיבה הגישו ערעור לבית המשפט המחוזי, בית המשפט קיבל את ערעור המדינה, וקבע כי העונש של 9 חודשים ירוצה עם תום תקופת המאסר אותו ריצה הנאשם באותה עת. כמו כן, מאסרים על תנאי הופעלו במצטבר זה לזה ולעונש שהוטל על הנאשם, כך שסך הכל הוטל על הנאשם לרצות 20 חודשי מאסר בפועל. כמו כן בהתאם לסעיף 40א לפקודת התעבורה הורה בית המשפט המחוזי כי רישיונו של הנאשם יפסל למשך 10 שנים, אך זאת בחופף לכל פסילה אחרת שהוטלה על הנאשם. בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש על פסק דינו של בית המשפט המחוזי נדחתה.

· בעפ"ת 61668-08-23 מדינת ישראל נ' עמאר עיסא (29.1.24), אליו הפנתה ב"כ המאשימה, המשיב הורשע בביצוע עבירה של נהיגה בזמן פסילה, רישיון נהיגה פקע מעל שנתיים, ונהיגה ברכב ללא ביטוח. הנאשם צירף תיק נוסף במסגרתו הורשע בנהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף ונהיגה ללא ביטוח ונהיגה בקלות ראש. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ועל 24 חודשי מאסר בפועל ופסילה שנע בין 4 ל- 60 חודשים לצד ענישה נלוות. בית משפט השלום גזר על הנאשם חודשיים מאסר בפועל, הפעיל מאסר על תנאי בן 7 חודשים במצטבר ומאסר על תנאי בן 9 חודשים בחופף, כל שסך הכל הוטל על הנאשם לרצות עונש של 9 חודשים בעבודות שירות. כמו כן בית המשפט הורה על 13 חודשי פסילה בפועל, והפעיל פסילות על תנאי, כך שסך הכל הוטל על הנאשם עונש של 24 חודשי פסילה בפועל וענישה נלוות. בית המשפט קיבל את הערעור, באופן שהותיר את העונש של חודשיים על כנו, על אף שסבר כי מדובר בענישה מקלה מאוד בנסיבות העניין, אך הורה כי מאסרים על תנאי יופעלו בחופף זה לזה ובמצטבר לעונש שהוטל בתיק זה, כך שסך הכל הוטל על הנאשם לרצות עונש של 11 חודשי מאסר בפועל. כמו כן, בית המשפט העמיד את הפסילה בפועל על 18 חודשים והפעיל במצטבר את הפסילות על תנאי שהיו תלויים ועומדים כנגד הנאשם, כך שסך הכל נפסל רישיונו של הנאשם לתקופה של 29 חודשים. · בעפ"ג (חיפה) 9925-09-20 מוניר מוחמד נ' מדינת ישראל (31.12.20), המערער הורשע בביצוע עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נהיגה פוזת ברכב, נהיגה בזמן פסילה וחבלה במזיד ברכב. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל- 18 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט החליט לחרוג ממתחם העונש ההולם והשית על הנאשם עונש של 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלווים. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור המערער על חומרת העונש, תוך ציון כי מדובר בעונש מקל הלוקח בחשבון את הליכי שיקום אותם עבר הנאשם ואת גילו הצעיר.

· ברע"פ 1076-16 חיים כהן נ' מדינת ישראל (11.2.16) המבקש הורשע בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף ושימוש ברכב ללא פוליסת ביטוח תקפה. המבקש נפסל מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 18 חודשים בגזר דינו של בית המשפט לתעבורה אך חרף האמור, המבקש נמצא נוהג ברכב בעוד הפסילה בתוקף ולמרות העובדה שתוקף רישיון הנהיגה שלו פג. בית המשפט לתעבורה קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר ל- 20 חודשי מאסר בפועל, ובין שנתיים לחמש שנות פסילת רישיון. בית המשפט השית על המבקש עונש של 15 חודשי מאסר בפועל, והפעיל עונש מאסר מותנה כך ששלושה חודשים ממנו ירוצו במצטבר כך שסה"כ הוטל על המבקש עונש של 18 חודשי מאסר בפועל. עוד הוטל על המבקש פסילה בפועל של רישיון הנהיגה לתקופה של שנתיים, הפעלת עונש פסילה על תנאי למשך 6 חודשים מתיק קודם ומאסר על תנאי של 8 חודשים. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה.

· בת"פ 18281-10-23 מדינת ישראל נ' בריהון בירוק (6.10.24) הנאשם הורשע בעבירות של נהיגה פוחזת ברכב והפרעה לשוטור במילוי תפקידו, נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ללא ביטוח רכב מנועי. הנאשם נפסל בבית משפט מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 5 חודשים. חרף זאת נהג הנאשם ברכב בתקופת הפסילה, כאשר שוטרת הבחינה בו ונסעה במקביל לנאשם, הפעילה אורות כחולים מהבהבים ומערכת כריזה וסימנה לנאשם לעצור את רכבו לבדיקה. הנאשם התעלם מהוראות השוטרת והמשיך בנסיעה ברכב תוך שהוא חוצה אי תנועה ועוקף רכב, ממשיך בנסיעה בנתיב השמאלי וחוצה עם שני גלגליו השמאליים קו הפרדה רצוף. הנאשם לא נשמע להוראות השוטרים לעצור, גם לא במחסום והמשיך בנסיעה תוך שחולף בסמוך לאחד השוטרים, מסכנו וגורם לו לשלוף את נשקו. הנאשם המשיך בנסיעה מהירה לכיוון אחד השוטרים האחרים במקום, אשר חש סכנה ממשית לחייו וירה שתי יריות לכיוון גלגלי רכבו של הנאשם, אך הנאשם המשיך במנוסה. בהמשך, הנאשם נכנס שלוש פעמים בחלקה האחורי של ניידת המשטרה עד שסטה עם רכבו שמאלה, פגע במעקה הבטיחות ונעצר. כתוצאה מהמתואר לעיל נגרמו לאחד מהשוטרים חבלות והוא נזקק לטיפול רפואי. הצדדים הגיעו להסכמה עונשית ביחס למשך תקופת המאסר בפועל, ולהסכמה עקרונית בעניין הטלת רכיבי ענישה נוספים להם כל צד יטען באופן חופשי. על הנאשם נגזרו, לאחר שבית המשפט כיבד את הסדר הטיעון 17 חודשי מאסר בפועל, הופעלו עונש של שני מאסרים מותנים חלקם בחופף וחלקם במצטבר, כך שסה"כ הוטל על הנאשם לרצות 20 חודשי מאסר בפועל. עוד הוטל על הנאשם מאסרים על תנאי, קנס ופסילה מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 24 חודשים, הופעל עונש פסילה על תנאי של 6 חודשים במצטבר כך שסה"כ נפסל הנאשם מלהחזיק רישיון נהיגה ל-30 חודשים וכן ניתנה פסילה על תנאי.

· ברע"פ 5714/13 תמיר חמד נ' מדינת ישראל (28.10.13) המבקש הורשע בביצוע עבירות של נהיגה פוחזת ברכב, נהיגה ללא רישיון נהיגה, אי ציות לאות של שוטור במדים, הפרעה לשוטור בשעת מילוי תפקידו, שימוש ברכב ללא פוליסת ביטוח בת תוקף, נהיגה בזמן פסילה והפרת הוראה חוקית. המבקש נהג ברכב פרטי בפארק, אליו אסורה כניסת רכבים, בצורה "פרועה", ותוך שהוא עולה על מדרכות. שני שוטרים במדים, שנכחו במקום, הבחינו ברכבו של המבקש, והורו לו, בעזרת קריאות וסימוני פנסים, לעצור. המבקש האיץ את מהירות נסיעתו, ודהר אל עבר השוטרים, אשר נאלצו לסטות לצד הדרך. לבסוף, לאחר שפגע במדרכה והביא לפירוק האגוז של הרכב, נטש המבקש את רכבו, ונמלט רגלית מזירת האירוע. המבקש נהג ללא רישיון נהיגה ופוליסת ביטוח תקפה, בעת שהוא היה מצוי בעונש פסילה מלקבל או להחזיק רישיון, ואגב הפרה של תנאי מעצר בית, בו היה נתון. על המבקש נגזרו העונשים הבאים: על הנאשם הוטל עונש של 24 חודשי מאסר, והופעל עונש מאסר על תנאי בן 18, שהיה תלוי ועומד נגדו, במצטבר, כך שסך הכל הוטל על המבקש לרצות 42 חודשי מאסר בפועל. כמו כן, הוטלו על המבקש 24 חודשי מאסר על תנאי. המבקש ערער על חומרת העונש לבית המשפט המחוזי אשר דחה את ערעורו של המבקש ואולם, לעניין עונש המאסר על תנאי, קבע בית המשפט המחוזי כי ניתן למתנו, באופן שהוא יעמוד על 18 חודשים, במקום 24 חודשי מאסר על תנאי. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה.

· בת"פ 40493-02-23 מדינת ישראל נ' עלי שייך אלעיד (20.7.23) הנאשם הורשע בעבירות של נהיגה פוחזת ברכב, הפרעה לשוטט במילוי תפקידו, נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה - מעולם לא הוציא ונהיגה ברכב ללא ביטוח. הנאשם אינו מורשה לנהיגה ומעולם לא הוציא רישיון נהיגה, כאשר בית המשפט הורה על פסילת הנאשם מלקבל /להחזיק רישיון נהיגה בפועל למשך 32 חודשים החל מיום שחרורו ממאסר. הנאשם נסע ברכב במהירות בלתי סבירה על השביל בשטח כאשר במקום היו רכבים ומטיילים, כשהוא לא נשמע להוראות פקחים לעצור והחל בבריחה. בהמשך עם עליית הרכב לכביש הבחינו בו שוטרים כשהנאשם האץ את מהירות נסיעתו, ביצע עקיפה מסוכנת, והמשיך בבריחה מהשוטרים תוך שהוא מאיץ מהירות נסיעתו. בהמשך המשיך הנאשם במנוסה תוך שהוא חוצה קו הפקדה רצוף, נהג בנתיב הנגדי כאשר באותה עת נסעו מספר רכבים, שנאלצו לסטות לשולי הכביש כדי להימנע מפגיעה מרכבו של הנאשם. בהמשך סטה הנאשם ימינה, איבד השליטה על רכבו תוך שהוא נזרק עם הרכב ימינה ומבצע סיבוב שמאלה עד לעצירה בשטח סמוך לכביש. הנאשם התנגד למעצר עד שהשוטרים נאלצו לאזוק אותו. נקבע כי מתחם העונש ההולם לעבירות נע בין 15 חודשי מאסר בפועל ועד 30 חודשי מאסר בפועל ומתחם פסילה של 18 עד 40 חודשים. על הנאשם נגזרו 20 חודשי מאסר בפועל, הופעלו שני מאסרים על תנאי חלקם בחופף וחלקם במצטבר, כך שסה"כ הוטל על המשיב לרצות 27 חודשי מאסר בפועל. עוד הוטלו על הנאשם מאסרים על תנאי, קנס, פסילה לפועל של 30 חודשים והופעל עונש פסילה על תנאי על 8 חודשים במצטבר כך שסה"כ נפסל הנאשם מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 38 חודשים. עוד הוטל על הנאשם פסילה על תנאי. לאחר ששקלתי את נסיבות ביצוע העבירות, כאשר לעבירות התעבורה נלוו גם עבירות פליליות, את הנזק הפוטנציאלי שעלול היה להיגרם ממעשי הנאשם ומידת הפגיעה בערכים המוגנים אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל-24 חודשי מאסר בפועל לצד פסילה בפועל, אשר במקרה זה, עומדת על פסילת מינימום של 10 שנים, פסילה על תנאי וענישה נלוות.

חריגה ממתחם העונש ההולם :

לא מצאתי כי קיימות נסיבות המצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם לא לחומרא ולא לקולא.

הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות:

לקולא שקלתי את הודאתו של הנאשם בכתב האישום המתוקן, ונטילת אחריות על מעשיו, הגם שמתסקיר שירות המבחן עולה כי מדובר בנטילת אחריות חלקית בלבד.

לחובתו של הנאשם הרשעה פלילית אחת ו- 53 הרשעות קודמות בעבירות תעבורה, כולל שתי הרשעות קודמות בגין 3 מקרים של נהיגה בזמן פסילה (הרשעה משנת 2024 והרשעה משנת 2019- בגין שני תיקים של נהיגה בזמן פסילה). הנאשם ביצע את העבירות מושא תיק זה, בזמן שהוא אמור להתחיל לרצות עונש מאסר בעבודות שירות אשר הוטל עליו בגין עבירה זוהי וכאשר פסילה בפועל נכנסה לתוקף רק שבוע לפני ביצוע העבירות מושא תיק זה. הענישה שהוטלה על הנאשם בעבר, לרבות מאסרים על תנאי לא הרתיעו את הנאשם מלשוב ולבצע עבירות זהות והפעם גם בליווי עבירות פליליות חמורות.

מדובר בעבריין תעבורה סידרתי, אשר אינו מורתע מהענישה המוטלת עליו, שאינו מפיק תועלת מהליכים טיפוליים, כאשר בעבר שולב בקבוצה פסיכו חינוכית במסגרת שירות המבחן, אך לאחר שסיים את ההליך הטיפולי שב וביצע עבירות זהות.

מתסקיר שירות המבחן עולה כי קיים סיכון להישנות עבירות דומות בעתיד, ושירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם, והמליץ על הטלת ענישה מוחשית שיהיה בה כדי לחבר את הנאשם למעשיו והשלכותיהם. פסילת מינימום:

סעיף 40א לפקודת התעבורה קובע:

" 40א.א(1) הורשע אדם על עבירה כאמור בסעיפים 62(3), 64, 64א, 65א(2) או (3) או 67, או על עבירה לפי סעיף 301ג לחוק העונשין, התשל"ז-1977, תוך שימוש ברכב, ובעשר השנים שקדמו למועד ביצוע אותה עבירה כבר הורשע לפחות פעמיים על אחת מהעבירות האמורות, דינו - נוסף על כל עונש אחר - פסילה מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה, לתקופה שלא תפחת מעשר שנים;

...

(ג) בית המשפט רשאי -

(1) בנסיבות מיוחדות שיפרש בפסק הדין, להורות על פסילה לתקופות קצרות יותר מהתקופות האמורות בסעיפים קטנים (א) ו-(ב), ובלבד ששוכנע כי אין בהמשך הנהיגה על ידי הנאשם משום סכנה לציבור;
(2) לקבוע כי פסילה שנקבעה לפי סעיף אחר לפקודה זו תהיה חופפת לפסילה לפי סעיף זה."

זוהי הרשעתו השלישית של הנאשם בעבירה של נהיגה בזמן פסילה בתוך 10 שנים. בתאריך 12.5.24 הורשע הנאשם בעבירה של נהיגה בזמן פסילה, והפסילה נכנסה לתוקף בתאריך 14.7.24. כמו כן, הנאשם הורשע בגין שתי עבירות של נהיגה בזמן פסילה בתאריך 19.9.19.

בעניינו של הנאשם לא התקיימו נסיבות מיוחדות המצדיקות סטייה מעונש המינימום הקבוע בפקודת התעבורה. טענת הנאשם כי הפסילה תמנע ממנו לשוב לעבוד כנהג מונית, אין בה כשלעצמה כדי להצדיק את הסטייה, כאשר לא שוכנעתי כי אין בהמשך הנהיגה על ידי הנאשם משום סכנה לציבור, וההפך הוא הנכון. הנאשם לא רק נהג בזמן פסילה, אלא נהג בדרך נמהרת ורשלנית שיש בה לסכן חיי אדם, כשהוא מנסה להימלט משוטרים ומבצע עבירות תעבורה נוספות.

חילוט:

בכתב האישום עתרה המאשימה לחלט את רכבו של הנאשם, מכוח סעיף 36א(א) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973 (להלן: "פקודת הסמים המסוכנים"). פקודת הסמים המסוכנים אינה חלה במקרה זה, מאחר והנאשם לא הורשע בעבירה על פי הפקודה, ולא ניתן לחלט מכוחה את הרכב.

במסגרת הטיעונים לעונש בעל פה, עתרה המאשימה לחלט את הרכב, מבלי לציין מכוח מה מבוקש החילוט, כאשר בטיעונים בכתב המאשימה כלל לא התייחסה לסוגיה זו.

ככל הנראה כוונת המאשימה הייתה לעתור לחילוט הרכב מכוח סעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט - 1969 (להלן: "פקודת סדר הדין הפלילי") לאחר שהרכב שימש לביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם, אך טענה בעניין זה לא הועלתה בפניי.

אציין כי כלל, אין מניעה עקרונית לחלט רכב מכוח הסמכות הכללית לפי סעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי, אם הרכב שימש לביצוע העבירה, גם במקרה של ביצוע עבירות תעבורה (ראה בש"פ 3434/21 אלנאשף נ' מדינת ישראל (15.6.21) (להלן: "עניין אלנאשף")). בעניין אלנאשף נידונה סוגיה של תפיסת רכב מכוח סעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי בעבירת תעבורה לצורך חילוט עתידי. יחד עם זאת, בית המשפט העליון העיר כי: "על רקע האמור, יש לברך על כוונתה של המדינה לגבש הנחיה משטרתית מעודכנת אשר תסדיר בצורה מפורטת את אמות המידה לתפיסה וחילוט של כלי רכב במקרים של עבירות תעבורה..."

נוהל משטרת 300.10.14 ביקש להסדיר מקרים בהם המדינה תבקש חילוט רכב בעבירות תעבורה, כאשר לא מדובר ברשימה סגורה, ובכל מקרה יש לשקול את נסיבות ביצוע העבירה, עברו של הנאשם וכו'. בין היתר, נקבע בנוהל, כי המדינה תבקש לחלט רכב, אם הנאשם "נתפס נוהג בפעם השלישית במרוצת שלוש שנים" בזמן פסילה - אין זה המקרה שבפניי.

אמנם לחובתו של הנאשם שתי הרשעות קודמות בגין שלושה מקרים של נהיגה בזמן פסילה, אך הרשעתו הראשונה בגין שני תיקי נהיגה בזמן פסילה היא משנת 2019, דהיינו לפני 5 שנים, ועל כן עניינו של הנאשם לא תואם את מדיניות המשטרה בנוגע לחילוט רכב בגין ביצוע עבירה של נהיגה הזמן פסילה. אינני מתעלמת מנסיבות ביצוע העבירה, אשר כללו בנוסף גם ביצוע עבירות פליליות, כגון נהיגה פוזת ברכב שיש בה לסכן חיי אדם, אשר נעברה תוך כדי שימוש ברכב, וייתכן לו המדינה הייתה מבקשת את חילוט הרכב בהתאם לסעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי, היה מקום לשקול את חילוטו, בשים לב לנסיבות ביצוע כלל העבירות על ידי הנאשם. אך כאמור המדינה לא עתרה לחילוט הרכב לפי סעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי - המסגרת החוקית היחידה לפיה ניתן היה לעתור לחילוט הרכב בתיק שבפניי. בשים לב כל האמור לעיל, אני דוחה את הבקשה לחילוט הרכב.

- לאחר ששקלתי את השיקולים המפורטים לעיל, סבורי כי יש להטיל על הנאשם עונש ברך הבינוני של מתחם העונש ההולם אותו קבעתי לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:
- מאסר בפועל בן 12 חודשים בניכוי ימי מעצרו של הנאשם בין המועדים 22.7.24 - 9.9.24 (הנאשם החל לרצות מאסר מתיקו הקודם בתאריך 10.9.24) ובמצטבר לעונש אותו מרצה הנאשם היום בגין תיקו הקודם.
 - אני מורה על הפעלת מאסר על תנאי בן 10 חודשים שהוטל על הנאשם בתיק תעבורה (עכו) 5875-05-21 וזאת במצטבר לעונש שהוטל בתיק זה, כך שעל הנאשם לרצות עונש של 22 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו כפי שפורט בסעיף 1 לעיל ובמצטבר לכל עונש אותו הוא מרצה היום.
 - מאסר על תנאי בן 7 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירה של נהיגה בזמן פסילה או עבירה של נהיגה פוזת ברכב, ויורשע בגינה.
 - מאסר על תנאי בן 4 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, ויורשע בגינה.
 - פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 10 שנים מיום שחרורו של הנאשם ובחופף לכל עונש פסילה שהוטל על הנאשם בתיקים אחרים, בשים לב לאורך תקופת הפסילה. נרשמה הצהרתו של הנאשם כי אין ברשותו רישיון נהיגה ועל כן אני פוטרת אותו מחובת הפקדה.
 - אני מורה על הפעלת פסילה על תנאי בת 10 חודשים שהוטלה על הנאשם בתיק תעבורה (עכו) 5875-05-21 בחופף לעונש הפסילה שהוטל בתיק זה, וזאת בשים לב לאורך תקופת הפסילה אותה הטלתי על הנאשם.
 - פסילה על תנאי בת 7 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירה לפי סעיף 67 או סעיף 10(א) לפקודת התעבורה, ויורשע בגינה.
 - אני מורה על הפעלת ההתחייבות שהוטלה על הנאשם בתיק תעבורה (עכו) 5875-05-21 בסך 5,000 ₪ - או 10 ימי מאסר תחתיו.

ההתחייבות שהופעלה תשולם תוך 90 יום מהיום לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה.

ניתן לשלם את ההתחייבות שהופעלה באחת הדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

9. התחייבות כספית בסך 5,000 ₪ למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם להימנע מביצוע עבירה לפי סעיף 67 או סעיף 10(א) לפקודת התעבורה, או עבירה בניגוד לסעיף 338 או 275 לחוק העונשין.

ביהמ"ש הסביר לנאשם את משמעות ההתחייבות והזהירו כי אם יפר אותה יחויב בתשלום ההתחייבות, לרבות תקופת המאסר כפי שייקבע על ידי ביהמ"ש.

הנאשם:

אני הבנתי את ההסבר של ביהמ"ש לגבי ההתחייבות ואני מתחייב בסכום של 5,000 ₪ להימנע מביצוע עבירה לפי סעיף 67 או סעיף 10(א) לפקודת התעבורה, או עבירה בניגוד לסעיף 338 או 275 לחוק העונשין למשך 3 שנים מיום שחרור.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ג חשוון תשפ"ה, 14 נובמבר 2024, במעמד הצדדים.